ẤN TƯỢNG - TWT #947

Nhạc hiệu mở đầu.

Người xướng ngôn: Hoan nghênh quí thính giả đến với chương trình Lời Sống. Những người chứng kiến các vụ phóng tàu con thoi hay mô tả sự việc này là "đáng kinh sợ", hay "thật ấn tượng". Người ta phải đứng cách xa địa điểm phóng hàng mấy cây số để theo dõi, và rồi khi tên lửa đẩy phi thuyền vút lên, tiếng gầm rú thật kinh hồn khiến ai nấy đều sửng sốt, kinh ngạc. Trong chương trình hôm nay, chúng ta sẽ được nghe về một sự việc vô cùng ấn tượng và gây kinh sợ gấp bội, khiến những gì xảy ra với tàu con thoi trở thành trò chơi trẻ con. Đó là một biến cố xảy ra cách nay đã 2000 năm tại vùng đất mà ngày nay là đất nước Y-sơ-ra-ên ở vùng Trung Đông. Vậy, biến cố đó là gì? Mời quý vị tìm hiểu qua lời thoại sau đây sẽ rõ.

Nhạc nối:

THÂN: Chắc anh VĂN đã từng theo dõi cảnh bắn pháo hoa đón mừng năm mới.

VĂN: Vâng, mỗi năm tôi đều đưa gia đình đi xem nhưng chưa bao giờ thấy chán. Cả một khoảng trời sáng rực với vô số những đốm sáng đủ màu sắc và hình dạng khác nhau. Phải nói là thật ấn tượng!

THÂN: Mỗi lần chứng kiến người ta trình diễn pháo hoa như vậy đều khiến tôi liên tưởng đến điều gì anh biết không?

VĂN: Điều gì vậy, anh THÂN?

THÂN: Tôi liên tưởng đến việc xảy ra vào đêm Chúa Cứu Thế Jê-sus ra đời tại làng Bết-lê-hem năm xưa.

VĂN: Có lẽ anh muốn nói đến biến cố được ghi lại trong Phúc âm Lu-ca chương 2.

THÂN: Đúng vậy.

VĂN: Nhưng gọi là Chúa sinh ra hay ra đời như vậy có đúng không, anh THÂN? Ngài đâu phải là con người như chúng ta đâu, và Ngài đã hiện hữu từ trước kia mà.

THÂN: Nếu muốn cho chính xác thì chúng ta phải nói bằng ngôn ngữ thần học là Ngài nhập thế. Đây là sự kiện Ngôi hai của Thiên Chúa Ba Ngôi đến trái đất này. Chúa Jê-sus, Con Đức Chúa Trời mang lấy xác thể loài người. Còn trong ngôn ngữ hằng ngày, chúng ta có thể nói Chúa Jê-sus giáng sinh. Đọc lại phần ký thuật trong Kinh thánh, chúng ta có thể hiểu vì sao biến cố này lại khiến các mục tử đang canh giữ bầy chiên ngoài đồng lúc ấy kinh sợ. Họ hoàn toàn bị bất ngờ trước mọi việc xảy ra.

VĂN: Đâu, để tôi đọc lại phần Kinh thánh này xem.

THÂN: Anh có thể đọc từ câu 8 đến câu 14.

VĂN: Vâng, Phúc âm Lu-ca chương 2 câu 8 đến câu 14: "*Vả, cũng trong miền đó, có mấy kẻ chăn chiên trú ngoài đồng, thức đêm canh giữ bầy chiên. Một thiên sứ của Chúa đến gần họ, và sự vinh hiển của Chúa chói lòa xung quanh, họ rất sợ hãi. Thiên sứ bèn phán rằng: Đừng sợ chi; vì nầy, ta báo cho các ngươi một Tin Lành, sẽ là một sự vui mừng lớn cho muôn dân; ấy là hôm nay tại thành Đa-vít đã sanh cho các ngươi một Đấng Cứu thế, là Christ, là Chúa. Nầy là dấu cho các ngươi nhìn nhận Ngài: Các ngươi sẽ gặp một con trẻ bọc bằng khăn, nằm trong máng cỏ. Bỗng chúc có muôn vàn thiên binh với thiên sứ đó ngợi khen Đức Chúa Trời rằng: Sáng danh Chúa trên các từng trời rất cao, Bình an dưới đất, ân trạch cho loài người!*"

THÂN: Cám ơn anh. Tôi có thể hình dung trong trí những anh chăn chiên nghèo khổ này đang ngồi ngoài đồng trống lúc trời tối đen thì bỗng có thiên thần hiện ra trước mặt họ.

VĂN: Và nếu là một trong những anh chăn chiên lúc đó thì chắc tôi cũng sợ hãi y như họ thôi. Không sợ sao được khi một chủ thể từ một thế

giới khác xâm nhập vào cõi trần này rồi hiện ra ngay trước mặt mình với hình dạng mà mình biết không phải là người phàm. Sợ khiếp vía đi chứ!

THÂN: Vậy cho nên câu mà các thiên sứ hay mở đầu mỗi khi hiện ra cho người ta là "Đừng sợ!" Trong trường hợp này, thiên sứ đã trấn an các anh chăn chiên, để họ hiểu không phải thiên sứ đến để hủy diệt, mà là để đem tin mừng.: "Đừng sợ! Vì ta đến để báo cho các anh một tin lành mà sẽ là sự vui mừng lớn cho mọi người."

VĂN: Và tin của thiên sứ báo là về Chúa Jê-sus, Đấng Cứu Thế, Cứu Chúa của cả nhân loại giáng sinh.

THÂN: Nhưng những gì xảy ra ngay sau đó mới khiến cho cảnh trình diễn pháo hoa hoặc ngay cả cảnh phóng tàu con thoi trở nên tầm thường, chẳng đáng gì. Đó là, theo như mô tả trong Kinh thánh, "Bỗng chúc có muôn vàn thiên binh" xuất hiện. Anh có thể tưởng tượng một ca đoàn gồm vô số thiên binh ngợi khen Đức Chúa Trời như vậy.

VĂN: Đúng là ấn tượng. Chỉ mới nghe những ca đoàn khoảng chừng 100 giọng hát thôi thì tôi cũng thấy ấn tượng rồi. Vài trăm hoặc cả ngàn người hát thì chắc phải như sấm rền. Đằng này cả một dàn hợp xướng gồm vô số thiên binh. Chắc không thể so sánh với bất kỳ thứ gì chúng ta từng biết. Thật đáng kinh sợ!

THÂN: Nhưng quan trọng hơn cảnh tượng nhìn thấy vẫn là sứ điệp các thiên thần rao báo. Sự giáng thế của Chúa Cứu Thế Jê-sus thật ấn tượng. Các thiên sứ phán rằng "các anh sẽ gặp một con trẻ bọc bằng khăn nằm trong máng cỏ." Chắc anh biết máng cỏ là gì rồi?

VĂN: Vâng, tôi chưa thấy máng có thật, nhưng đã nhìn thấy trong hình. Đó chẳng qua là máng chứa thức ăn cho gia súc, mà trong trường hợp này là cỏ đấy thôi.

THÂN: Việc Chúa Jê-sus sinh ra trong chốn tầm thường như vậy có vẻ đã khiến giảm đi sự oai nghi và quyền thế của Ngài. Nhưng không hẳn vậy. Đây là một trong những sự kiện đáng sợ nhất trong lịch sử thế giới. Nó nhắc tôi nhớ lại phần ký thuật về công cuộc sáng tạo – về quyền năng của Đức Chúa Trời được thể hiện qua những việc mà chưa con người nào từng làm. Và ở đây chúng ta được nghe thiên sứ hát về sứ điệp đầy ấn tượng của Đức Chúa Trời, sứ điệp bình an cho thế giới mà Chúa ban cho người. Chẳng có gì so được với tin mừng như vậy.

VĂN: Tôi nghĩ con người thật dại dột nếu không tìm kiếm Đấng Tạo hóa mình. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một Đấng giải cứu, một Cứu Chúa. Cho nên chỉ có người ngốc nghếch mới không tìm kiếm mối liên hệ với Đức Chúa Trời. Những ai xem thường Tạo hóa mình sẽ bị tiêu diệt chứ không phải chuyện chơi. Là Đấng tạo dựng nên vũ trụ lẫn con người, Đức Chúa Trời sẽ không dung chịu những con người ngạo mạn lúc nào cũng nghĩ mình ngon lành và xem thường Ngài. Họ rồi sẽ bị hủy diệt.

THÂN 1: Còn nếu muốn khôn ngoan, người ta sẽ biết lắng nghe, lưu ý đến sứ điệp này của các thiên thần, rằng sẽ có hòa bình trên đất. Ý nghĩa của sứ điệp này thường bị người ta hiểu nhầm. Chẳng hiếm gì những trường hợp người đời áp dụng sai sứ điệp hòa bình này. Họ tìm cách kiếm một giải pháp hòa bình cho nhân loại, nhưng lại loại bỏ Đức Chúa Trời ra ngoài và nghĩ rằng nếu mọi người chung sức lại với nhau và thực tâm tham gia thì có thể có hòa bình. Thật vớ vẩn! Con người với bản chất tội lỗi không thể nào đem lại tình yêu, hòa bình, sự trọn vẹn giữa người ta với nhau. Cần phải có năng quyền thiên thượng của Đức Chúa Trời để con người có được tinh thần tha thứ, tinh thần hòa giải. Sự hòa bình mà từ Đức Chúa Trời là yếu tố duy nhất có thể chữa lành, tha thứ; và thế giới chúng ta hết sức cần loại hòa bình này.

VĂN: Đúng vậy. Hòa bình của con người thường chỉ có trên giấy tờ, trên đầu môi chót lưỡi, và chẳng kéo dài được bao lâu.

THÂN: Anh có thể chắc một điều. Nếu một cá nhân nào chất chứa ước muốn gây thương tích, chết chóc cho người khác để đề cao niềm tin của mình, thì những người đó không có tình yêu của Đức Chúa Trời. Bên trong họ là lòng thù ghét đáng sợ. Ngược lại, tình yêu thật thể hiện bằng sự nhân hậu, lòng thương cảm, sẵn sàng tha thứ kẻ thù mình. Đó là một phẩm tính tuyệt vời mà Đức Chúa Trời tỏ cho chúng ta qua chính Chúa Jê-sus.

VĂN: Vâng.

THÂN 2: Điều đó dẫn chúng ta đến kết cuộc tất yếu của tặng phẩm mà Đức Chúa Trời ban cho này. Nó không chỉ giới hạn vào lễ Giáng sinh, nhưng sự đến trần gian của Chúa Jê-sus, tin lành vui mừng về sự cứu rỗi trong Ngài kết thúc tại cây thập tự và ngôi mộ trống. Những sự kiện này liên hệ chặt chẽ với nhau không thể tách rời được. Rõ ràng Chúa Jê-sus giáng sinh với mục đích mang lấy tội lỗi chúng ta và chịu chết trên cây thập tự. Ngài đã sống lại để chứng tỏ công lao Ngài đã hoàn tất, mục đích của Ngài đã được thành.

VĂN: Tôi thấy nếu một người chỉ tập chú vào Giáng sinh và vào niềm vui này của nhân loại theo kiểu vào ngày này mọi người đều vui vẻ và cố gắng tỏ ra tử tế với nhau thì người đó chẳng hiểu gì về ý nghĩa của lễ Giáng sinh. Giáng sinh là về đời sống mới mà Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta. Nó là về món quà cứu rỗi dành cho thế giới qua Chúa Cứu Thế Jê-sus, nhờ sự chết và sống lại của Ngài.

THÂN: Trong Phúc âm Giăng chương 1 có nói về việc chúng ta có thể được phước, chúng ta có thể nhận được tặng phẩm cứu rỗi trong Chúa Jê-sus, nhưng để được như vậy chúng ta cần hạ mình. Chúng ta cần phải giao thác đời sống mình cho Chúa Cứu Thế Jê-sus, không sống vì mình hoặc tôn

thờ một điều nào đó được xem là thần tượng của mình. Mỗi người cần đến với Chúa Jê-sus, xưng nhận Ngài là Cứu Chúa, là Đấng cứu chuộc mình.

VĂN: Chắc anh muốn nói đến lời hứa trong Phúc âm Giăng chương 1, câu 12, rằng mỗi người sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời nếu người đó tin nhận Chúa Cứu Thế Jê-sus, phải vậy không?

THÂN 3: Đúng rồi. Một trong những ý niệm sai lầm mà nhiều người có, đó là cho rằng ai cũng là con của Chúa cả. Điều đó không đúng. Chỉ có những ai tin nhận Chúa Cứu Thế Jê-sus mới có được đặc ân làm con cái Đức Chúa Trời. Tôi phải lấy làm tiếc mà nói thẳng như vậy, vì điều đó nghe có vẻ phân biệt, có vẻ hẹp hòi. Nhưng Đấng đã tạo dựng nên thế giới này cũng là Đấng đưa ra qui định theo đó ai sẽ được cứu; và Ngài cũng đã cung ứng cho chúng ta một Cứu Chúa, một Đấng cứu chuộc. Đó là điều đáng vui mừng. Không ai bị từ chối cả. Không ai bị loại ra khỏi chương trình của Đức Chúa Trời cả. Đây là tặng phẩm dành cho toàn thể nhân loại, và đó là ý nghĩa lời ca của các thiên thần.

VĂN: Vâng, đó là lý do các thiên thần đã hát "Vinh danh Thiên Chúa trên trời, hòa bình dưới đất ân ban cho người." Ai cũng có thể là một trong số những người được nhận ân sủng của Thiên Chúa; ai cũng có thể là người được sự bình an trong Chúa Cứu Thế.

Nhạc nối:

Người xướng ngôn: Chúa Jê-sus đã đến để đem cho nhân loại sự cứu rỗi hoàn toàn miễn phí. Đây là ân sủng của Đức Chúa Trời ban cho con người. Chúng ta không cần phải làm gì, mà thật ra chẳng ai có thể làm gì để xứng đáng nhận được. Điều duy nhất chúng ta có thể làm là mở lòng mình ra nhận lấy ơn cứu rỗi đó như một món quà tặng. Sau đó, hãy trao thác cuộc đời mình cho Chúa Cứu Thế Jê-sus, rồi quý vị sẽ kinh nghiệm được sự bình an, phước hạnh của một đời sống trong Ngài, khi Ngài ban phước cho quý vị

và sử dụng cuộc đời quý vị để tôn cao danh Ngài. Chương trình Lời Sống đến đây tạm dừng. Mong quí thính giả sẽ tiếp tục đón nghe lần đến. Kính chào tạm biệt và hẹn gặp lại.